

[Finansministeren]

Det skal endelig bemærkes, at der også i det private erhvervsliv ydes tilskud af varierende omfang og art til kantinedrift o. lign.

Til *ministeren for offentlige arbejder* (13/10 77) af:

Hjortlund Christensen (DR):

»Finder ministeren det rigtigt, at DSB meddeler forpagterne af selskabets kiosker væsentlige ændringer i ansættelsesformen, som kræver en betydelig driftsomlægning, der kun kan etableres ved ændring i det bestående lovgrundlag, uden at sagen forinden har været forelagt finansudvalget, endsige folketinget?«

(Spm. nr. 49).

Begrundelse.

Spørgsmålet har baggrund i de i pressen omtalte påtænkte strukturændringer inden for DSBs kiosk-, restaurations- og cateringsaktiviteter, som for tiden drives efter forpagtningsprincippet.

En ting er, at DSB – måske med ministerens velsignelse – måske nærer mistillid til det private, liberale erhvervslivs effektivitet og tror, at statsdirigering – eller selskabets egen drift – på dette område vil give bedre service og lavere omkostninger, og at man ser bort fra, at mange mindre, bestående, konkurrencedygtige servicevirksomheder vil komme i økonomiske vanskeligheder på grund af den påtænkte ordening. Men at meddelelse om ændringerne forelægges de involverede, uden at der er skabt antydning af politisk opbakning om dette socialiseringskridt, som danske skatteydere nok i den sidste ende vil komme til at bøde for, forekommer spørgeren parlamentarisk og – i forhold til de involverede – menneskeligt betænkeligt.

Besvarelse (20/10 77):

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olesen):

Jeg må indrømme, at jeg ikke forstår spørgsmålet, således som det er formuleret og begrundet. Så vidt jeg kan se, blander spørgeren to helt forskellige problemer sammen, og jeg kan ikke andet end tage dette som et udtryk for, at spørgeren ikke er til-

strækkeligt informeret om sagens rette sammenhæng.

DSB har ikke meddelt forpagterne af DSB-kioskerne nogen ændring i ansættelsesformen, da de pågældende forpagtere overhovedet ikke er ansatte hos DSB.

Jeg er bekendt med, at hovedforpagteren for DSB-kiosker, der forestår dette område på basis af en overenskomst med DSB, har ønsket at ændre driftsform for et antal kiosker, som i dag drives af hos ham ansatte underforpagtere, således at underforpagterne er tilbudt ansættelse som fastansatte bestyrere, der foruden en fast aflønning også skal have en vis bonus af omsætningen.

Jeg er blevet bekendt med sagen ved, at forpagterforeningens bestyrelse gennem deres advokat har klaget til mig over denne personalemæssige disposition.

Jeg har afvist klagen med den motivering, at det må være op til den pågældende hovedforpagter selv at fastsætte sin løn- og personalepolitik, og at hverken DSB eller jeg kan eller vil blande os i hans afgørelser, så længe disse ikke strider mod den servicemæssige og økonomiske målsætning, der er fastlagt i overenskomsten mellem ham og DSB, og så længe han i øvrigt overholder arbejdsmarkedets almindelige regler m. h. t. ansættelse og afskedigelser af de hos ham beskæftigede medarbejdere.

Der er således absolut ingen sammenhæng mellem denne sag og de planer, DSB af økonomiske og interne styringsmæssige årsager har om at overdrage forpagtningen af restaurant- og kioskaktiviteterne på DSBs områder til et nystiftet aktieselskab.

Til *arbejdsministeren* (13/10 77) af:

Ellemann-Jensen (V):

»Foreligger der oplysninger, der gør det muligt at vurdere, hvor stor en del af de i arbejdsløshedsstatistikken indgående personer der er knyttet til en virksomhed og derfor ikke er til rådighed for arbejdsmarkedet – og hvilke planer har ministeren i denne sammenhæng for at forbedre statistikkens udformning?«

(Spm. nr. 52).

Begrundelse.